

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 99

číslo: 48

1. prosince 2019

Cena: 8 Kč

Oslavy svobody v ZŠ Směrovka Hostivice

Je tomu již 30 let, kdy se občané naší země probudili do zdánlivě všedních sychravých listopadových dní, které však přinesly nečekaný a dramatický sled událostí. Okamžiky, jež umožnily vykročit pravou, šťastnou nohou směrem ke svobodné budoucnosti. K takové, kterou si pro náš stát přáli jeho zakladatelé v čele s prvním československým prezidentem T. G. Masarykem, za kterou bojovali naši vojáci v exilu a odvážní příslušníci odboje doma

během II. světové války, v pozdějších letech pak disidenti a mnozí další stateční. Za tuto svobodu jich mnoho padlo, mnoho zaplatilo životem, v „lepší“ případě byli nespravedlivě odsouzeni, zbaveni životní perspektivy své i svých blízkých. Český národ prošel během 20. století dvěma totalitami. Té druhé, čtyřicetileté, komunistické, jsme ve škole věnovali čtrnáctidenní projekt na téma „Co pro mě znamená svoboda aneb Oslavy 30 let same-

tové revoluce“. Projektové vyučování je totiž jedním z pilířů vzdělávacího procesu ve Směrovce a v menší kolektivitu, který u nás ve škole je, funguje skvěle (mimořadně, stále máme několik volných míst v 1. a 2. ročníku). Vysvětlovat dětem na 1. stupni české dějiny 20. století, komunistickou diktaturu a co k ní vedlo, její příčiny i důsledky, se zdá být nesnadné, ale pouze zdánlivě.

Dokončení na str. 3

Vánoční divadlo v Praze 4 Krči

Srdečně zveme na vánoční divadlo Živý betlém: druhá neděle adventní 8. 12. od 16 hodin v ekumenické kapli Thomayerovy nemocnice v Praze 4 Krči /velký vytápěný prostor se sociálním zázemím, bezbariérový přístup/.

Hrají a zpívají děti ze škol z hodin náboženství a členové sboru naší církve v Praze 4 Krči a Braníku. Vánoční písně můžete zpívat s námi. Divadlo se koná v rámci setkání ke stému výročí naší církve, která má dlouhodobou tradici vyučování náboženství ve školách.

Jindřiška Buttová a Dana Kalivodová

80. výročí tábořského Sboru Božích bojovníků

V předvánočním čase bychom chtěli každonedělními adventními koncerty od 15 hodin připomenout, že v tomto roce (6. 7.) naše náboženská obec v Táboře oslavila

80. narozeniny vlastního kostela – Sboru Božích bojovníků, který je postaven ve svahu v ulici Farského a jehož stavebního návrhu se také účastnil významný sochař František Bílek. Ve svém návrhu vycházel z rostlinného motivu – přesličky rolní. A opravdu – při pohledu z Budějovické ulice, odkud se vchází do kolumbária v přízemí sboru, budova při troše fantazie přesličku připomíná: květ přesličky svou štíhlou věží, odevšad ve městě nepřehlédnutelnou, zakončenou 2,5 m vysokým měděným kalichem. Lístky přesličky jsou vlastně žebrovní nad střešou kolumbária. A jak známo, rostlina přeslička rolní je bylinou, která působí desinfekčně i proti bolestem a užívá se proti překyselení organismu. Můžeme tedy sboru přát, aby se zde nadále léčilo a hojilo slovem Božím, svátostmi, lidskostí a nefalšovaným přístupem k husitskému reformnímu odkazu vše, co je zaničené, překyselené a bolavé. Jde tedy o puristickou stavbu reno-

movaných pražských architektů – V. Vejrycha a J. Kabeše, kteří první návrhy provedli bezplatně a musili se vyrovnávat se členitým svahovitým terénem a častými změnami, neboť neustále chyběly finanční zdroje. Sbor byl posvěcen modlitbami

Dokončení na str. 3

V naději života

Otevírají se nám dveře do nového křesťanského roku, k adventu. První neděli adventní označujeme jako čas milosti, kdy Bůh nehledí s odsouzením na naše hříchy, ale má snahu pomoci člověku a postavit ho na cestu dobra. Z toho ostatně vyplývá celá atmosféra následujícího vánočního času. Chceme být jiní, lepší. Snažíme se nahradit rodině a blízkým to, nač jsme ve shonu běžného roku neměli čas. Bohu díky za takovou snahu a dobrou vůli, protože v mnohých rodinách to může znamenat opravdu změnu k lepšímu. Boží milost a naděje života jdou ruku v ruce. Takovou milost prožil v těžkých chvílích i zbožný zvoník Lorenzo z vesničky El Faro poblíž italské Messiny, kterou postihlo zemětřesení. Z kostelíka a zvonice zbyly trosky. Po namáhavé práci vykopali lidé zasypaný zvon, na který Lorenzo vyzváněl padesát roků. Zvon byl neporušený. Dlouhá léta 3x denně volal věřící: Angelus Domini - Anděl Páně. Ve chvíli zkázy byl Lorenzo zoufalý, přál si dokonce zemřít. Když ale viděl zachráněný zvon, dal se do pláče. Když nastal čas zvonění, bušil kladem do zvonu ze všech sil, svolával lidi k oslavě toho, který přináší milost, naději.

Všelijaká zemětřesení prožíváme ve svém životě. Záleží, jestli dovedeme uchopit zvon naděje a bušit do něj s radostí. Prosme o takovou víru a schopnost. Buďme vděční, že můžeme stát na prahu dalšího adventu.

- czka

Slavnostní shromáždění a sympozium k 100. výročí Evangelické teologické fakulty

Evangelická teologická fakulta Univerzity Karlovy si ve dnech 9. – 12. listopadu 2019 připomínala sto let od svého vzniku. Dne 11. 11. 2019 byl v rámci těchto oslav udělen čestný doktorát prof. Manfredu Oemingovi, starozákonnímu teologovi s širokým rozlehlem z Ruperto-Karlovy univerzity v Heidelbergu. Jedna z jeho prací, „Úvod do biblické hermeneutiky“, vyšla i v češtině v roce 2001.

Ve zcela zaplněné Velké aule Karolina byli přítomni zástupci fakult Karlovy univerzity, dalších univerzit i hosté z veřejného života. Po této akci následovalo slavnostní shromáždění s udílením medailí ETF ve Vlasteneckém sále za přítomnosti rektora UK prof. Tomáše Zimy. Shromáždění zahájil současný děkan ETF doc. Jiří Mrázek projevem

o cestě fakulty uplynulými sto lety. Shromáždění pozdravil za vídeňskou univerzitu prof. Karl Schwarz, za ČCE synodní senior a předseda ERC Daniel Ženatý, za českou ekumenu patriarcha ČČSH a za univerzitu v Bratislavě a její evangelickou fakultu děkan dr. Milan Jurík. Medailemi Jana Amose Komenského byli oceněni někteří spolupracovníci a vybraní studenti za zvlášť hodnotné diplomové práce.

Následující den 12. 11. 2019 se konalo sympozium v prostorách ETF v Černé ulici v Praze. Úvodní příspěvek byl dějinnou sondou do doby před vznikem pražské evangelické fakulty, kdy studium probíhalo na evangelické fakultě ve Vídni, která byla mimo univerzitu až do roku 1922 (K. Schwarz). V příspěvcích současných pedagogů ETF byly ref-

lektovány nejen okolnosti vzniku a poslání Husovy evangelické bohoslovecké fakulty v Praze v roce 1919 (O. Halama, M. Vaňáč), ale i další vývoj evangelické teologie a fakulty až do současnosti se zřetelem na změny v roce 1989 (P. Moreé). V naší přítomnosti je znovu diskutován význam teologie ve vztahu k církvi (T. Landová) a jsou nově promyšleny charakteristika a úkol vědeckého oboru teologie na univerzitě (P. Gallus, J. Štefan). Zazněly též další příspěvky o roli evangeliků v české společnosti (M. Putna z UK FHS) nebo představení typologie evangelického faráře (O. Macek).

V době první republiky a v čase po druhé světové válce do roku 1950 studovali na Husově evangelické fakultě v Praze také budoucí duchovní Církve československé (husitské),

jejichž počet se postupně stále zvyšoval. V roce 1935 vznikla sekce Církve československé, kdy výuku zajišťovali učitelé z řad této církve. V roce 1950 došlo k rozdělení Husovy evangelické fakulty na dvě fakulty – Husovu pro ČČS(H) a Komenského pro ČCE a další protestantské církve. Od roku 1990 jsou obě fakulty – evangelická i naše husitská součástí Univerzity Karlovy, stejně jako fakulta katolická. Za „rodinné stříbro“ ETF bývá považována biblistika a česká reformace. Současně tato fakulta zprostředkovává díla světové reformace a protestantismu. Přejeme sesterské evangelické fakultě, jejím pedagogům a studentům, Boží přízeň a požehnání pro jejich teologickou práci, kterou přispívají k bohatství univerzitního vědění a kterou napomáhají k odborné připravenosti pro službu v Českobratrské církvi evangelické i dalších křesťanských církvích.

Tomáš Butta

KRAJINOU POD SLOVY

Jana Wienerová

Advent

Vrátka jsme ještě nedověřeli ještě jsme nedověřeli vrátku ještě je škvírka pro naději ještě i beznaděj je vrátká

Srdce jsme ještě nedověřeli ještě jsme nevydechli duši

Ještě nás venku kdosi čeká někdo kdo sám je domovem ještě nás venku někdo čeká vyjdeme z vrátek za ním ven...

Kámen vyvolený a vzácny

Již před lety mne oslovil genius německé renesance, Albrecht Dürer. Zapůsobil na mne zejména svým nejslavnějším obrazem Kající se sv. Jeroným z roku 1497. Klečící světec v sytě modré říze drží pravou rukou Bibli, opírá se o ni. Jeho pohled spočívá na kručifixu, který vyrůstá z pařezu, symbolice nového stromu. U Jeronýmových nohou je kromě ležícího lva vyobrazen stehlík, který symbolizuje Kristovo utrpení. Mistr zpodobil kajícího asketu, plnicího Boží vůli, velmi sugestivně. Věřící světec je pro nás vzorem, příkladem tak nesmírně důležitých ctností, jako jsou pokora a kajícnost.

Podobně jako Jeroným hledíme upřímně Boha, jeho milosrdenství a odpuštění. Bud'me přímého srdce a vnímejme Ježíše Krista coby náš úhelny kámen. Stavba jím držena pohromadě se nezhroutí v bouřích života. Podle teologa Jindřicha Máňka je Pán kamenem vzácným a pevným, je totiž vyvolený. Víme, že se na něj můžeme plně spolehnout a v důvěře se mu odevzdat se vším, co máme v duši, co máme v srdci. „Ve světle vzkříšení se však ukáže, jak přepevným svorníkem nebo základem je Ježíš Kristus. Je s ním Bůh, je v něm věčnost, a proto jím nemůže opravdu nic otřást. Bez jistoty, že na Ježíše Krista je spolehnouti, není křesťanství, není církev,“ ubezpečuje nás profesor Mánek.

Není víry v Boha bez živého Krista. On je naše tužba všech tužeb, upínáme-li se k němu, je zde v tom okamžiku již přítomna spása. Jsme christocentricky zaměřeni a uvědomujeme si, že Bůh Bible v Ježíši Kristu bezprostředně sestoupil do středu lidské existence, jež se podílí na celém bytí, a do lidských dějin. Přemýšlíme o christologickém univerzalizmu a skrze tento úhel pohledu máme dynamický výhled do budoucnosti. Nepropadejme skepsi a pesimismu, mějme chrám svého srdce otevřený pro Krista. S ním si teprve uvědomujeme svou pravou totožnost.

Hledáme nové úhly pohledu na nepřehledné bohatství Kristova Tajemství. Základním znakem novozákonní víry je dějinná totožnost Božího Slova a činu v Ježíši Nazaretském. On je základním kamenem, na něm můžeme totiž doopravdy stavět. Rozhoduje o naší stavbě a je plný milosrdenství a lásky. Bůh nám v Ježíši Kristu podává ruku, je třeba ji uchopit a žít touhou po spáse. Prvorozený Syn Boží nám jde vstříc. V Ježíšově zmrtnýchvstání je dosaženo nové možnosti lidského bytí, která se týká všech a člověku otevírá budoucnost, nový druh budoucího. **Olga Nytrová**

Z kazatelského plánu

První neděle adventní

K tobě, Hospodine, pozvedám svou duši, v tebe doufám, Bože můj, kéž nejsem zahanben, ať nade mnou moji nepřátelé nejásají. Ano, nebude zahanben, kdo skládá naději v tebe. (Žalm 25,1-3)

První čtení z Písma: Izajáš 2,1-5

Tužby adventní:

2. Aby v naší mysli světlo pravého poznání se rozžehlo, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom pokušení přemáhali a srdce čisté uchovali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Bože všemohoucí, smiluj se nad námi, abychom odvrhli skutky temnoty a vzali na sebe zbroj světla. Dej, ať v poslední den, až tvůj Syn s velikou slávou přijde soudit živé i mrtvé, povstaneme k životu věčnému! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: Římanům 13,11-14

Evangelium: Matouš 24,36-44

Verš k obětování: Žalm 25,4

Verše k požehnání (varianta I): Žalm 85,13-14

Verš k požehnání (varianta II): Matouš 24,44

Modlitba k požehnání:

Bože všemohoucí, dovol nám přijmout tvé milosrdenství uprostřed tvého chrámu, abychom se s náležitou úctou připravili na přicházející vánoční slavnost našeho vykoupení! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 203, 204, 158

Někde tam, mezi nebem a zemí

Dějny umění neustále svědčí o němém řeči, o tichu prostoupeném hlukem, o míru plném bouřek a vzdorů. Nesčetné světy různých svědomitých umělců se vzájemně prolínají bez jasně vymezených hranic, byť s jednou společnou myšlenkou a předpokladem, vyjádřenými různými způsoby.

Fakt, že neexistuje univerzální forma vyjadřování myšlenek, není důsledkem jejich nedokonalosti (myšlenek). Jsou to spíš nároky na určitou interpretaci ze strany samotného tématu. Postavy různých obrazů vyžadují nástroje, jimiž vykonají skutek svěřený jejich tvůrcem. Řeč v času a v kontextu, je to hrůza a chvála umění. Nebud'me tedy překvapeni obrazem velkomyslného Da Vinciho, na němž zobrazuje Jana Křtitele jako muže, který svým ironickým usměvem vzbuzuje různé myšlenkové spekulace.

Ve snaze porozumět vzpřímené ruce poukazující nahoru, dá se očekávat, že bychom pozornost měli věnovat také samotnému umělci. Je téměř nemožné, že by si člověk nevšiml důležitých rozdílů mezi tímto obrazem a celým Leonardovým dílem, které je nepochybně korunou živé a pestré renesance. Je však jisté, že Leonardo už nebyl člověkem renesance. Jeho fanatická přesvědčenost o trvalé hodnotě empirických věd, posedlost matematickými výpočty a pojetím světa narážely na

kámen úrazu. Náš vědec pomalu mizel. To přesto nebyl jeho konec. Byl to začátek, nicméně pozemský, který ho uváděl do věčnosti.

Renesance trvala na pořádku. Byl to pořádek klasický, v neposlední řadě škodolibý, korunovaný lidskou (údajnou?) duchaplností. Zdá se, že Leonardo začal v jisté době zpochybňovat tento postoj.

Nesoulad lidské duchaplnosti se skutečnou trpkostí života a neúplným pojetím světa vyvolává jistou revoltu u každého antropologa. Takový člověk už nemohl spoléhat na renesanci. Samostatnost člověka jako bytosti a všudypřítomnost jeho velkomyslnosti, kompetence a prozíravosti, úvahy o nedosažitelném tajemství mikro a makro kosmu –

to všechno vzbuzovalo ironický úsměv u starého genia. Jeho úsměv však byl až příliš lidský. Byl si toho vědom a zároveň cítil tajemství světa. Věda se chýlí ke konci. Všechno je prostoupené tím nedosažitelným, nepochopitelným, oslnivým tajemstvím. Jakoby nás tímto posledním obrazem prosil, aby vzpomínka na člověka renesance zmizela. Naše otázky: kdy, proč, kde... se ozývají v temném pozadí obrazu. Není slyšet žádnou odpověď... nebo... možná... zatím...

Ironický úsměv se protahuje obličejem svatého Jana. Avšak tento úsměv není lidský. Lidská ironie touží po ponižení, je prostoupena arogancí. Tady spíš jde o nadlidský, andělský úsměv – nic není humánního na tomto renesančním obraze! Humánní zmizelo. Zabloudilo. Nebylo schopno vytrhnout se z pout. Nad touto lidskou pošestilostí se vznášá tento ironický úsměv. Takové zklamání pro humanisty... Možná by se, ve snaze vyvrátit tento postoj, otázali umělce: proč, k čemu je to všechno? Odpověď této intelektuální slechtě je jenom ruka poukazující nahoru. Nahoru? Dolů? Počkej, z jakého úhlu se mám dívat na tento obraz? Je to konec konců jedno, ledaže bychom ji zaměřili na sebe – což tak často děláme. Odpověď je v každém případě někde tam, mezi nebem a zemí. **Dimitrije Vasković**

Nad Písmem

Přijde!

Opět je tu advent – čas očekávání. Očekáváme. Ale co? Každý něco od života čeká: lásku, peníze, úspěch, pak ve stáří třeba slevy – aspoň to zdravíčko! A nakonec se potom ani toho zdravíčka nedostává... Málokdo však dnes ví, že skutečný advent je čas očekávání příchodu Pána Ježíše Krista. A nejen čtyři týdny před Vánoce, ale celý náš vezdejší život by měl být jedním velkým očekáváním jeho příchodu. Druhého příchodu. Poprvé přišel Pán Ježíš tenkrát, coby malé dítě do bídě betlémského chléva. Sám Bůh v bezhříšném Synu přišel spasit hříšný svět. Přišel jako ten nejposlednější a nejbezmocnější z lidí. A my jej ukřižovali.

On však tenkrát zvítězil nad smrtí. A definitivně ji porazil zas. Tentokrát jako skutečný Pán. Tenkrát přišel s nabídkou spásy. Příště přijde jako Soudce – bude soudit živé i mrtvé. Nebude už pak čas cokoliv v našem životě změnit, napravit. Nevíme dne ani hodiny, kdy přijde. Přijde nečekaně, jako zloděj v noci. Právě proto má být celý náš život jedním velkým očekáváním tohoto příchodu.

V čem spočívá toto očekávání? Přijde-li jako zloděj v noci, našim úkolem je bdít, být připraven. Těžko se ve tmě bdí. Musíme tedy žít ve světle. Chodit ve světle. Sami zářit tím světlem. Co je tím světlem? Je to světlo Kristovy lásky, rozsvícené do tmy našich srdcí

právě tenkrát o Vánocích. Chodit ve světle tedy znamená následovat Krista cestou obětavé lásky, skrze bídu chléva, skrze utrpení kříže, skrze lásku k bližním. Chodíme v Kristově světle? Otevřeli jsme brány svých srdcí, aby mohl vejít slávy Král a stal se tím světlem? Svítíme do tmy světa svým životem, skutky lásky, nebo jsme sami součástí té tmy?

Nevíme dne ani hodiny, ale čas druhého příchodu Pána Ježíše se blíží. Může to být za chvíli, za deset let, nebo taky za tisíc let... Možnost naší nápravy, návrat ztraceného syna či dcery do náruče Otcovy, obrácení se a vykročení za světlem – to vše je limitováno nikterak dlouhou délkou našeho pozemského života. Ten krátký pozemský život je však velmi důležitý pro věčnost svou kvalitou, jak ho prožijeme. Jde o to, zda bude cestou tápající temnotami do pekel, nebo cestou za hvězdou betlémskou,

cestou k životu věčnému, k slávě Božích dětí.

Apoštol Pavel říká (Ř 13,11-14): „Víte přece, co znamená tento čas: už nastala hodina, abyste procitli ze spánku; vždyť nyní je nám spása blíž, než byla tenkrát, když jsme uvěřili. Noc pokročila, den se přiblížil. Odložme proto skutky tmy a oblecme se ve zbroj světla. Žijme řádně jako za denního světla: ne v hýření a opilství, v nemravnosti a bezuzdnostech, ne ve sváru a závistí, nýbrž oblecete se v Pána Ježíše Krista a nevyhovujte svým sklonům, abyste nepropadali vášním.“ K tomu již netřeba nic dodat. Je na čase překovat své meče na radlice, svá kopí na vinařské nože (jak říká Izaiáš). Je na čase otevřít svá srdce, aby tam místo neklidu zavládl Boží pokoj. Toto všechno bychom si tedy měli srovnat v hlavách v letošním adventu. Amen.

Václav Žďárský

Trošku se bojím
trošku se těším
klopýtám
padám
zvedám se zas
Ústa - ta mlčí
srdce - to však zpívá
Kéž nepromarním čas, který mi zbývá
Ten zatroleně krátký čas!
Přijď, Pane Ježíši! Uzdrav nás!

Mt 24,36-44

80. výročí tábořského sboru ...

Dokončení ze str. 1
6. července 1939, tedy již za okupace ČSR Německem, přesto se slavnostní bohoslužba vysílala rozhlaselem a v místní kronice je napsáno, že se otevření sboru účastnilo 10 000 lidí a 54 duchovních z celé republiky, vše se musilo odehrát v tichosti a bez incidentů, a proto si německá policie vzala pro všechny případy představitele místní církve do „separace“, pod pohrůžkou jejich poprav, aby se předešlo případným výtržnostem. Přesto celá akce vyzněla coby pokojná demonstrace odporu proti okupantům.

Dne 6. prosince 1945, tedy k Mikuláši, dostala náboženská obec darem od města Tábor pozemek sousedící s kostelem ke stavbě diecézního domu – farního úřadu, archivu, zázemí pro nedělní školu a schůzky rady starších, bytů pro zaměstnance.

To byl tedy nevšední dar! Děkujeme i po letech! Nyní je tato budova v rekonstrukcích a revitalizacích.

Po druhé válce také v dubnu 1946 poprvé zazněly varhany z dílny V. Skopka a v roce 1947 za přítomnosti Dr. F. Kováře bylo v kněžišti odhaleno sousoší Božích bojovníků tábořského akademického sochaře

J. V. Duška – vzkříšený Kristus uprostřed žehná církvi i národu, po jeho pravici Jan Žižka s rukou na jílcí meče, kterým je hotov hájit Boží pravdu i naši zemi, vedle něj stojí Jan Hus s Bibli v ruce. Vlevo jsou zpodobněni J. A. Komenský a Petr Chelčický.

Chránová loď má vynikající akustiku a znějí v ní krásně nejen varhany (8. 12. v 15 hodin je posluchačům k adventní meditaci nad českou hudbou 18. století rozehraje paní Jana Arazimová), ale i zpěv (sborové pěvecké koncerty budou 1. 12. – Bysantion Praha, 15. 12. – Hlahol Tábor, 22. 12. Komorní soubor Matoška a 5. 1. Tříkrálový koncert sboru Jordánek z Ratměřic a Votic) a mluvené slovo při nedělních bohoslužbách a přednáškách.

Dovolte mi také, dle nádherně vedených a krasopisně psaných kronik náboženské obce tábořské, vzpomenout a poděkovat za lásku a péči o svěřený sbor a své „ovečky“ všem bratrům a sestrám duchovním, kteří zde ve sboru působili. Byli to J. Diviš, A. Janeš, A. Kolář, F. Pokorný, Š. Vlček, F. Rabiška, Eduard Kadlec, J. Švehla, H. Nováková, E. Červená, T. Brečka, O. Horek a jeho manželka J.

Horková, D. Matoška, M. Gruber, poté zmocněnec NO R. Ferčík a nyní od května 2019 Kamila Magdalena Lukasová.

Přejeme tedy Táboru, Tábořským a jejich sboru Boží požehnání do dalších let, novou a dobře fungující radu starších, citlivé zásahy při rekonstrukcích a revitalizaci budov v památkové zóně města Tábora a těšíme se na předvánoční, již zde tradiční instalaci betléma J. V. Duška, který za betlémovou sošku Marie – matky Páně obdržel Evropskou sochařskou cenu.

Sbor Božích bojovníků bude pravděpodobně v blízké budoucnosti zapsán mezi památkové objekty ČR.

Prosíme vás, kteří toto nyní čtete, o modlitbu za náš sbor v Táboře, zveďte k návštěvě a pobytu v tomto památném městě, které v roce 2020 oslaví své 600. výročí a také 100. narozeniny naší Církve československé husitské, pravděpodobně plesem a divadelním představením v našem divadélku ve věži výše popsané, a přejeme vám, abyste o letošních Vánocích zacítili ve svých srdcích nádherné, klidné a radostné Aleluja.

Kamila Magdalena Lukasová

Oslavy svobody ...

Dokončení ze str. 1
Vždyť jedním z obsahů rámcového vzdělávacího programu pro ZŠ jsou i průřezová témata, se kterými by se žáci prvního stupně měli setkat. A jedno z nich – výchova demokratického občana – plně koresponduje s naším projektem, neboť se zaměřuje na vysvětlení principu demokracie jako protiva k diktatuře, spravedlnosti, práva i morálky. A kdy jindy si toto téma připomenout, když ne právě při této příležitosti? Náš projekt sestával z mnoha aktivit a edukativních činností. Děti jsem provedla dobrodružnou výpra-

vou historií nyní již 101 leté republiky, to vše za pomoci knih, encyklopedií, videí a dalších výukových materiálů. Přímou ve třídě jsme si vybudovali vlastní „muzeum totality“ s předměty denní potřeby zejména v 80. letech. Mezi naše exponáty patřila plynová maska, magič a kazety, tradiční hry v retro původních obalech, moničkáci, cédka, také dobový tisk v čele s Rudým právem. Předmětů bylo daleko více a za každým z nich se skrýval nějaký příběh. Ten mnohdy rozkryly přímo děti, protože všechny věci z naší výstavy si přinesly samy z domova. Skákali jsme přes gumu, zamýšleli se nad dobovými i protirežimními písněmi, rozebírali tendenční hesla, žasli nad životním příběhem Václava Havla a stále dokola si pokládali otázky, jak se vlastně žilo v totalitě a co vše udělat proto, aby se už nikdy neopakovala. Projekt děti zakončili vlastní úvahou na téma: Co pro mě znamená svoboda? Tuto otázku si kladli nejen naši třetíci a druháci, ale dokonce i prvňáčci. Otázka to není vůbec jednoduchá ani pro dospělého člověka. O to více jsem na svoje

žáky pyšná, protože úkolu se zhostili jednoduše báječně! Některé jejich odpovědi a názory ve mně rezonují ještě nyní...

Směrovka je školou, která si již z principu své existence zakládá na výchově a vzdělávání člověka směrem ke společenské angažovanosti, demokracii, pravdě i lásce, záleží nám na tom, aby děti pochopily svou občanskou zodpovědnost.

Jsem optimista a proto věřím, že naše snaha vést žáky k uvědomělému občanství bez lhostejnosti k bezpráví, s hlubokou úctou ke svobodě osobní i celého národa, není zbytečná.

Na závěr článku použiji jedno z hesel, které naše školáky zaujalo asi nejvíce. Heslo, vyryté na pamětní desce na budově přírodovědeckých ústavů na Albertově, které postoj ke svobodě a zodpovědnosti k osudu společnosti a národa vyjadřuje nadčasově a naprosto přesně: Kdy – když ne teď? Kdo – když ne my?

Malvína Brychová
učitelka ZŠ Směrovka

Vánoce jsou přede dveřmi

- můžete nakoupit i „misijní“ dárky

Právě nyní je ideální čas pro pořízení drobností pod stromeček, které mohou vzbudit nejen radost, ale také opravdový zájem o vánoční příběh narození Krista mezi členy vaší rodiny, příbuznými, ale také kamarády nebo kolegy v zaměstnání. Nestátní nezisková organizace Brněnská tisková misie slouží všem křesťanským denominacím a připravuje nejen misijní tiskoviny.

Už více než 25 let každým rokem přinese BTM přes 70 novinek, které připravuje pro službu církvi i jednotlivcům, pro jejich misijní aktivity.

Letošní vánoční nabídka je obohacena o zcela nové prvky, které zatím komerční firmy nejsou schopny nabízet. Řeč je třeba o blahopřání, ze kterého si adresát může vyrobit skutečnou svičku. Velice oblíbené jsou levné magnetky s vánočními motivy, cédéčka s písněmi, ale také i prvý letáček s QR kódem, díky kterému je možné si vyslechnout píseň kapely Vesper a on-line zhlédnout videoanimaci. Zpěvák kapely Vesper, Milan Jahodář, napsal o své písni toto: „Vánoční song Santa Klaus jsem napsal jako podnět k vyvolání diskuze na téma „jak daleko jsme utekli od oslavy narození Krista“. Nejsem svatý, nejsem bez hříchu, nejsem dokonalý a ani si nemyslím, že jsem příkladem dobrého křesťana... Dobu adventu, následovanou radostnými oslavami příchodu Spasitele ... vnímám jako cestu k probuzení toho lepšího v nás. Cestu vzájemné lásky, respektu, úcty a odevzdanosti něčemu, co nás spojuje a přesahuje. Chci se radovat z toho, že jsme spolu s těmi, které máme rádi, že trávíme společné chvíle v bujarém hovoru anebo i mlčky. A nestojím o radost z toho, že jsem nakoupil více dárků než loni a ještě více jsem se přejedl a přepil. Vánoční tradice v našich zemích je spojena s postavou Ježíška, který nám na Štědrý den něco pěkného nadělí. Moc bych si přál, aby nám toho nenadělil o mnoho více než jen sám sebe.“

(Je tu sníh, je tu i mráz, nakreslí spoustu krás

a já bych rád zastavil ten čas.

Však ve výlohách zjeví se divnej chlap, šklebí se.

Coca-colou rád napájí se...

Z textu písně skupiny Vesper, red.)

Zmíněným letáčkem BTM naznačuje nadcházející budoucnost, inovace tiskové misie a též fakt, že i misie bude brzičko „digitalizovaná“. BTM nezůstane jen u písni. Již se připravují filmy, které bude možné využít nejen pro biblické hodiny, ale především k misii.

Letitou snahou a jediným cílem BTM je služba, která nabízí a připravuje podklady pro osobní předání radostné zprávy, pro misii v místě, kde právě žijete, kam vás Bůh postavil. Společenské deskové hry, karetní biblické hry, křížovky, kvízy, sešitky plné povzbuzení v nemoci, zármutku, v těžkých chvílích, ale také další libivé maličkosti (za příznivou cenu) s křesťanskými motivy můžete najít, prohlédnout i objednat na www.btm.cz

Radostný advent i požehnané vánoční svátky vám přeje Jan Titěra

P.S. Zkratku BTM také vykládáme opisem „Bůh Tě Miluje“!

Podvečerní setkání s Antoine de Saint-Exupérym

Proběhlo v náboženské obci Nové Město 14. listopadu v pořadu scénického čtení „Kde i smrt je čistá“.

Antoine de Saint-Exupéry byl nejen technik, voják v hodnosti majora, ale i filozof, spisovatel a humanista, který ve svém poměrně krátkém životě zanechal velké myšlenkové bohatství přesahující časoprostor. Svou odvahu a zkušenosti nabyt v druhé světové válce jako letec. Jako filozof se pustil do analýz pojmů pravda, odpovědnost a ve svých úvahách o lidském údělu pátral po východisku k osvobození člověka. Vyslovil známé přesvědčení, že je důležité to, co je očima neviditelné. Pro člověka je důležité, aby hledal cíl, který spojuje, a šel za ním při překonávání své malicherné malosti.

Ze svých zkušeností z války dospěl k názoru, že přátelé i nepřátelé jdoucí po různých cestách se setkávají u Boha, kde vzniká uzel svazující podstatu jejich rozličných činů.

Válečné zkušenosti letce i filozofické názory popsal ve svých knihách, zejména Citadela, Malý princ, Země lidí, Válečný pilot.

Uvedený stručný popis lehce naznačuje obsah projektu, který po hlubokém studiu Exupéryho díla i životopisu se autoři Stanislav Kubín a Benjamin Mlýnek rozhodli připravit pro širší zveřejnění.

Výsledkem tohoto rozhodnutí a studia je velice zdařilé scénické čtení s hudebním doprovodem. Toto čtení je posluchači předvedeno nenásilnou formou fiktivního dialogu mezi zvědavým novinářem, kterého představuje br. Stanislav Kubín, a majorem Exupérym, zastoupeným br. Benjaminek Mlýnkem. Projekt nejen přibližuje život a dílo statečného vojáka a humanisty, ale je i filozofickou analýzou lidského bytí. Přináší námět na odvážné hledání správné cesty k pravdě s Boží pomocí, které jsou potřebné zvláště v současné době.

Stanislavu Kubínovi i Benjaminek Mlýnkovi jsme jako posluchači tohoto komponovaného hudebně dramatického pásma velice vděční. Na dalších cestách s tímto pořadem jim přejeme rovněž pozorné a vnímavé posluchače.

Čestmír Holeček

Zprávy

Gitanne ve videoklipu!

Ano, je to tak! I v roce 2019 se taneční soubor Gitanne podílel na natáčení videoklipu. Po videoklipes s Terne Čave, UGC teď přišel na řadu videoklip s Janem Bendigem starším a natáčení se zúčastnil také jeho syn Jan Bendig. Natáčení se tentokrát zúčastnili i nováčci z tanečních skupin Reinas a Romani, pro které to bylo úplně první setkání s kamerou. Choreografie byla znovu pod vedením taneční lektorky Evy Džobákové, která už je zkušená v účinkování před kamerou. Natáčení proběhlo na magickém místě A Maze In Tchaiovna, které pomohlo k ještě lepší atmosféře. Děkujeme za možnost účastnit se natáčení. Pro tanečnice to byl zase velký přínos zkušeností. Na videoklip se můžete těšit v blízké budoucnosti.

Anna Zavřelová, NK Husita

Advent a Vánoce v Rokycanech
Pobožnosti v Rokycanech v evangelické modlitebně se slouží ve čtvrtek v 15.30 hodin.
12. 12. - káže br. Tomáš Procházka
12. 12. - káže br. Daniel Majer
19. 12. - káže ses. Jaroslava Šváblová
25. 12. Hod Boží vánoční ve 14 h - káže J. Chytil
29. 12. v 15.30 h - káže J. Chytil
1. 1. 2020 novoroční nešpory v 15.30 h - káže J. Šváblová
K účasti zve rada starších. JŠ

Večery křesťanské meditace

Připomínáme, že v místnosti pro setkávání v budově brněnské diecéze naší církve v Joštově ul. 7 (3. patro) se každé úterý od 17,45 hodin konají večery křesťanské meditace. Náplní večera je duchovní úvod

a poté meditační praxe. Večery jsou otevřeny pro každého bez ohledu na vyznání či příslušnost ke konkrétní církvi. Pořádají a zvou členové brněnské skupiny pro křesťanskou meditaci (WCCM). red

Adventní koncert v Bruntále

Církev československá husitská, Základní umělecká škola Bruntál a smíšený pěvecký sbor Bruntál vás srdečně zvou na adventní koncert. Dne 20. prosince v 17 hodin v kostele naší církve (u rybníka). red

Přijďte do Many

• **Setkání před Betlémem – Setkání s Mikulášem**

V předvečer svátku svatého Mikuláše, 5. prosince od 15 hodin, vás srdečně zveme do našeho sboru

a divadla Mana v Praze-Vršovicích, kam zavítá Vít a Marčík s pohádkou Setkání před Betlémem. Vtipné vyprávění klasického příběhu o narození Ježíška. Po představení nás navštíví Mikuláš a jeho družina, nebude chybět čokoláda ani řetězy...

• **Mesiáš**

Milí příznivci našeho divadla, milí diváci, nechte se dne 8. prosince od 19,30 hodin oslnit „absolutní vánoční klasikou“ – celosvětově úspěšnou komedií o největším příběhu všech dob!

Hra plná montypythonovského humoru. Herci David a Igor se pokusí o nemožné... celý příběh Vánoce zahrají ve dvou! A důvod?

Divadlo musí šetřit, nejsou peníze na další herce ani na zvířata. A tak se oba převtěli do Marie a Josefa, Heroda, pastýřů, Boha, archanděla Gabriela, velbloudů, ovcí i dalších protagonistů. S odvahou a beze strachu se vrhnou do orientálního mumraje, který se odehrál okolo narození Krista. Co začíná jako groteskně anarchická jízda po Svaté zemi, se časem zázračně změnil v poetickou hru o přátelství a solidaritě.

Autor: Patrick Barlow, režie: Thomas Zielinski, hraji: Igor Chmela, David Prachař. Překlad: Dominik Pavel.

Vstupenky na produkci Divadla Verze v divadle MANA jsou v prodeji v síti GOOUT.NET. Neprodávají se na pokladně Vršovického divadla MANA.

Vzpomeňme v modlitbách na sestru Mgr. Marii Drašnarovou a bratra Ing. Přemysla Herzána, kteří se stali obětmi vraždy. Daruj jim, Pane věčný mír a pokoj!

HARMONIE připomněla 17. listopad 1939 a 1989

Pěvecký sbor HARMONIE, Trio cum Amore a Náboženská obec církve československé husitské Louny v sobotu 16. listopadu společně uctili 80. a 30. výročí dnů, které se zapsaly do naší historie. Sbor HARMONIE na úvod zazpíval českou a slovenskou hymnu a po vzpomínkách na listopadové události v letech 1939 i 1989, o které se s publikem podělili farářka Helena Smolová a lounský místostarosta Vladimír Antonín Hons, zazněl v prostorách kostela Církve československé husitské také velebný chorál Svatý Václave, jedna z nejstarších českých písní. Další program koncertu byl pestrý; byly v něm vlastenecké písně, několik duchovních skladeb, ale i upravené lidové písně. Pro sbor vybral sborník Jiří Kurka ukázky z děl českých skladatelů - Bedřicha Smetany, Antonína Dvořáka a Jiřího Pavlici, Trio cum Amore (Kateřina Štolová, Martina Podaná a Miroslav Sochr) program obohatilo moravskými lidovými písněmi v úpravě Bohuslava Martinů a Leoše Janáčka. Nadšeným potleskem ocenilo publikum zejména výkony sólistů. Slovem provázel Karel Ploranský. V závěru vzpomínkového koncertu zazněla legendární Modlitba pro Martu z repertoáru Marty Kubišové a hymna EU. Jako přídavek nabídl sbor HARMONIE s Triem cum Amore vděčnému publiku folkovou píseň Náměšť Jaroslava Hutky. A tu si spolu s nimi s chutí zazpívala i většina přítomných.

K. Štolová a K. Ploranský, foto Jiřina Tryčlová

Z ekumeny

TELAVIVSKÁ RADNICE SI PŘIPOMNĚLA 30. VÝROČÍ SAMETOVÉ REVOLUCE V ČESKOSLOVENSKU

V předvečer státního svátku, v sobotu 16. listopadu po osmé hodině večerní, se budova radnice na Rabinově náměstí v Tel Avivu rozzářila v barvách české státní vlajky. Izraelská metropole si tak připomněla výročí počátku tzv. sametové revoluce, od níž letos uplynulo 30 let. „V roce 1989 se Československo zbavilo komunistického režimu a stalo se demokracií. Jsme za toto gesto velmi rádi. Velký dík starostovi Ronu Chuldaiovi a celé radnici,“ oznámilo na svém Facebooku České centrum v Tel Avivu. Není to však poprvé, co se telavivská radnice rozzářila právě v barvách české státní vlajky. Loni se tak stalo při vystoupení zpěváka Mikolase Josefa, který dne 10. dubna vystoupil spolu s dalšími 24 umělci na akci Israel Calling, během níž se představovaly písně pro nadcházející soutěž Eurovize.

Radnice na náměstí Jicchaka Rabina v Tel Avivu, jejíž tvar kvádrů k tomu přímo napovídá, se v minulosti rozzářila v barvách vlajek mnoha států. Například v solidaritě s katastrofami nebo teroristickými útoky, anebo na podporu různých kauz – třeba pochodu za práva LGTB menšiny Gay pride.

Židovský tiskový a informační servis, www.ztis.cz

Kostel sv. Mikuláše
na Staroměstském náměstí

pondělí 2. 12. 2019, 19.00
VIVALDI ORCHESTRA PRAGA

Václav Návrat - housle
Yvona Škvárová - mezzosoprán
J. S. BACH, A. VIVALDI, W. A. MOZART, A. DVOŘÁK

úterý 3. 12. 2019, 19.00
PRAGUE BRASS ENSEMBLE
WORLD CHRISTMAS CAROLS

Jan Kalfus - varhany
J. S. BACH, A. MICHNA, CZECH CHRISTMAS CAROLS

středa 4. 12. 2019, 19.00
CONSORTIUM PRAGENSE ORCHESTRA
Štěpánka Heřmánková - soprán
Miroslav Laštovka - trubka
J. S. BACH, A. VIVALDI, W. A. MOZART, Ch. GOUNOD

čtvrtek 5. 12. 2019, 19.00
CANCIONETA PRAGA & piano
Lukáš Jindřich - dirigent
F. SCHUBERT, Ch. GOUNOD, W. A. MOZART,
KOLEDY A LIDOVÉ PÍSNĚ Z CELÉHO SVĚTA

pátek 6. 12. 2019, 19.00
VIVALDI ORCHESTRA PRAGA
Václav Návrat - housle
Yvona Škvárová - mezzosoprán
J. S. BACH, A. VIVALDI, W. A. MOZART, A. DVOŘÁK

sobota 7. 12. 2019, 19.00
PRAGUE BRASS ENSEMBLE
Aleš Bárta - organ
ČESKÉ, I CIZOJAZYČNÉ KOLEDY, J. S. BACH, A. MICHNA

neděle 8. 12. 2019, 19.00
PRAGUE STRING ORCHESTRA
Adéla Vondráčková - housle
Vratislav Vltna - hoboj
W. A. MOZART, J. S. BACH, A. VIVALDI, A. DVOŘÁK

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Výzva k bdělosti

Vyřešíte-li správně následující přesmyčky, vypíšete si ze vzniklých slov písmenka podle čísla v závorce do tajenky. Slova najdete v textu Mt 24,36-41.

TAOPPO (5)

JOTIŘUMP (2)

LOBÍI (5)

VAZÁTCHIT (3)

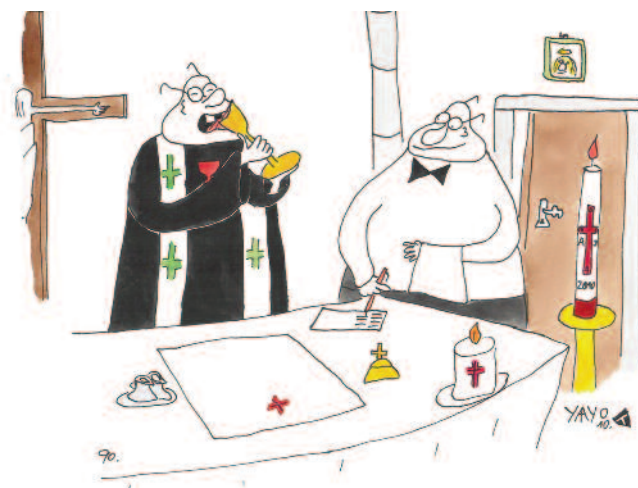
BOKÁR (2)

DAHINO (3)

(Řešení z minulého čísla: Ukřižování.)

Jana Krajčířiková

Změna programu vyhrazena.

Autor kresby: Tomáš Altman

